

ГЛАВА ВТОРА.

За дѣйствіе—то на благочиніє—то възъ опазваніе—то на нравы—тъ.

234. Старшина—та, во всякий Приказъ, и выборныя во всяко мірско собраніе трѣбва да толкуватъ, да вразумѣватъ и да научаватъ на всичко, что ся относи до доброіравіе—то и ползж—тѣ на селене—тѣ въ тѣхно—то общежитіе: млады—тѣ да почитатъ и да слушать стары—тѣ, а тиі съ свои—тѣ добры примѣры да учатъ млады—тѣ да бждутъ трудолюбивы, честны, воздержны и да живѣйтъ мирно въ села—та и въ домо—ве—тѣ си.

235. Никому не е позволено отъ себе, или съ согласіе—то на нѣколко само лица да подава гдѣ и да бы было прошенія за общи нужды, за какво и да бы было нѣчто; но за всякаквы такыя нужды выборныя наедно съ засѣдатели—тѣ да свыкva колонисты—тѣ на общо собраніе и да прави мірски приговоры по согласіе—то на всички—тѣ селене, въ които приговоры да ся описватъ подробно и ясно нужды—тѣ имъ, гдѣ такожде да ся упомянува и повѣренныя, кому именно изъ нихъ ся повѣрява да произведе жал—бж—тѣ по него писмененъ приговоръ, или да подаде про—шеніе—то имъ; такыя тѣхны приговоры подписаны отъ всички—тѣ селене, отъ выборныя и отъ добросовѣстны—тѣ и засвидѣтелствованы отъ старшинж—тѣ, да прѣставляватъ въ мѣстно—то управлениe. Който дерзне да наруши тойзи поря—докъ, съ него ще ся постѣни по закона.

236. Старшины—тѣ и выборны—тѣ да гледать прилежно, да не ся пущать колонисты—тѣ въ нраzdность, пьянство, мотовство и буйство; но да бждутъ трезвы и спокойны, да ся упражняватъ всякога въ работы, свойственны на тѣхно—то состояніе: въ земледѣліе, скотоводство и въ друго, что ся относи до селско—то хоздйство.